GEMEENTE OSS
POSTKAMER
Datum: 10 JUL 2025
Afdeling: RG
kopie RO

Gemeente Oss en Raad van de gemeente Oss
Postbus 5
5.1.2e OSS

| Datum | Ons nummer | Uw kenmerk |
|---|---|---|
| 9 juli 2025 | 202503407/1/R2 | |

Inlichtingen
N 5.1.2e
5.1.2e

Onderwerp
5.1.2e en anderen / B&W Oss
Omgevingsvergunning voor een opvanglocatie van vluchtelingen

Procedure
Hoger beroep

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij stuur ik u stukken die zijn ingediend in bovengenoemde procedure.
De naam en het nummer van deze zaak zijn u eerder meegedeeld. U vindt ze bovenaan dit bericht onder "Onderwerp" en "Ons nummer".

Ik verzoek u naar aanleiding van de stukken een schriftelijke uiteenzetting te geven. U krijgt daarvoor tot en met **20 augustus 2025** de tijd.

**Incidenteel hoger beroep**
Het kan voorkomen dat een belanghebbende denkt dat hij nadeel zal hebben als het door een ander ingestelde hoger beroep slaagt. Dan kan hij alsnog zelf hoger beroep instellen bij de Afdeling. Dit heet incidenteel hoger beroep.
Als u alleen de gronden van het hoger beroep wilt bestrijden, hoeft u geen incidenteel hoger beroep in te stellen. Dan is het voldoende dat u die gronden bestrijdt.
Als u een incidenteel-hogerberoepschrift wilt indienen, dan dient u dat te doen binnen zes weken na verzending van dit bericht. Als u wilt, kunt u het incidenteel hoger beroep instellen onder de voorwaarde dat het eerder ingestelde hoger beroep gegrond is. Dan vervalt het incidenteel hoger beroep als het eerder ingestelde hoger beroep niet-ontvankelijk of ongegrond is, of wordt ingetrokken. De Afdeling verzoekt u een eventueel incidenteel hoger beroep via een aparte brief in te stellen en daarin uitdrukkelijk te vermelden dat u incidenteel hoger beroep instelt. Het incidenteel-hogerberoepschrift moet de gronden van dat hoger beroep bevatten. Na de ontvangst van het incidenteel-hogerberoepschrift zal worden bekeken of dat voldoet aan de daaraan gestelde wettelijke vereisten. Zo nodig ontvangt u daarover nader bericht.

Aan de termijnen die in dit bericht zijn genoemd, zal strikt de hand worden gehouden. Verzoeken om verlenging van deze termijnen zullen niet worden gehonoreerd.



Postbus 20019 - 5.1.2e Den Haag - T 5.1.2e - F 5.1.2e - www.raadvanstate.nl

**Privacy**
De Afdeling stuurt de stukken die u stuurt, door aan de andere partijen. Houdt u daar rekening mee als u stukken met privacygevoelige informatie stuurt. Voor meer informatie gaat u naar www.raadvanstate.nl/privacyverklaring.

Aangezien dit bericht geautomatiseerd is aangemaakt, is dit niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier



Postbus 20019 - 5.1.2e Den Haag - T 5.1.2e - F 5.1.2e - www.raadvanstate.nl

## Ganpat, R. (Radjes)

**Van:** 5.1.2e @possetadvocatuu
**Verzonden:** woensdag 11 juni 2025 12:37
**Aan:** Bestuursrechtspraak veiligmailen
**Onderwerp:** Nieuw hoger beroep
**Bijlagen:** Pro forma hoger beroep.pdf; Uitspraak van 30 april 2025 (1).pdf

**Opvolgingsvlag:** Opvolgen
**Vlagstatus:** Voltooid

ⓘ This message was submitted via Bastion 365 Webform "Nieuwe zaak of stukken bij bestaande zaak insturen"

Edelachtbaar rechtscollege,

Bijgaand treft u een hoger beroepschrift aan. Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 30 april 2025, verzonden op 2 mei 2025 (BIJLAGE).
Ik verzoek u mij de goede ontvangst van deze stukken te bevestigen.

Hoogachtend,

5.1.2e

**PER MAIL:**
5.1.2e k.vei 5.1.2e @raadvanstate.nl
Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
5.1.2e Den Haag

| | |
|---|---|
| Datum | 11 juni 2025 |
| Onze referentie | D20250031 |
| Inzake | AZC Oss/ 5.1.2e – Pro forma hoger beroep |

Edelachtbaar rechtscollege,

Als advocaat-gemachtigde van een aantal belanghebbenden, dien ik hierbij tijdig een pro forma hoger beroepschrift in tegen de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 30 april 2025, verzonden op 2 mei 2025 (**BIJLAGE**). Ik vertegenwoordig daarbij de navolgende personen:

1. 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e OSS;
2. 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e OSS;
3. 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e OSS;
4. 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e 5.1.2e OSS;
5. 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e OSS;
6. 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e 5.1.2e OSS;
7. 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e 5.1.2e OSS;
8. 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e OSS;
9. 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e OSS;
10. 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e OSS;
11. 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e OSS;
12. 5.1.2e , 5.1.2e 5.1.2e T OSS;
13. 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e OSS

**POSSET ADVOCATUUR**
Postadres: 5.1.2e 5.1.2e 's-Hertogenbosch
Bezoekadres: 5.1.2e 5.1.2e 's-Hertogenbosch
t: 5.1.2e
@: 5.1.2e @possetadvocatuur.nl
www.possetadvocatuur.nl

POSSET
ADVOCATUUR

Ik verzoek u mij een termijn te geven voor het indienen van de nadere gronden.

Met vriendelijke groet,

5.1.2e

# uitspraak

**RECHTBANK OOST-BRABANT**

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummers: SHE 24/1623E
SHE 24/1680

**einduitspraak van de meervoudige kamer van 30 april 2025 in de zaak tussen**

5.1.2e , 5.1.2e 5.1.2e en 5.1.2e 5.1.2e , 5.1.2e en
5.1.2e , 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e ,
5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e en
5.1.2e , 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e ,
5.1.2e en 5.1.2e ,
allen uit Oss, eisers 1,
(gemachtigden: 5.1.2e en 5.1.2e 5.1.2e ),

5.1.2e en 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e ,
5.1.2e , 5.1.2e **en familie** 5.1.2e ,
allen uit Oss, eisers 2,
(gemachtigde: 5.1.2e )

en

**het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Oss**, het college,
(gemachtigden: 5.1.2e , 5.1.2e , 5.1.2e en 5.1.2e ).

Als derde-partij nemen aan de zaak deel:
-de **gemeente Oss**, vergunninghoudster;
-de **raad** van de gemeente Oss.

## Inleiding

Bij besluit van 26 januari 2024 heeft het college aan vergunninghoudster voor de duur van vijf jaar een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten "bouwen", "uitvoeren van een werk of werkzaamheden", "handelingen in strijd met ruimtelijke regels" en "uitweg" voor de duur van 5 jaar voor een opvanglocatie voor maximaal 500 vluchtelingen aan de 5.1.2e in Oss (het project).

Het college heeft deze omgevingsvergunning met het besluit van 26 januari 2024 verleend (het bestreden besluit).

Eisers 1 en 2 hebben hiertegen beroep ingesteld.

De rechtbank heeft de beroepen op 28 mei 2024 op zitting behandeld. Tevens is door de voorzieningenrechter het verzoek van eisers 1 tot het treffen van een voorlopige voorziening[1] behandeld.

Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van 10 juni 2024 is het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Bij tussenuitspraak van 23 juli 2024 (de tussenuitspraak) heeft de rechtbank het college in de gelegenheid gesteld om binnen drie maanden na de verzending van de tussenuitspraak, met inachtneming van de overwegingen van de tussenuitspraak, de gebreken te herstellen.

Het college heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt en op 15 oktober 2024 een herstelbesluit genomen. Daarbij heeft het college het bestreden besluit nader gemotiveerd en aanvullende voorschriften verbonden aan de omgevingsvergunning.

Eisers 1 hebben hierop op 20 november 2024 een schriftelijke zienswijze gegeven. Eisers 2 hebben geen zienswijze ingediend tegen het herstelbesluit.

Het college heeft op de zienswijze van eisers 1 gereageerd bij brief van 19 december 2024.

Vervolgens hebben eisers 1 bij brieven van 14 januari 2025 en 31 maart 2025 gereageerd op de brief van het college van 19 december 2024.

De rechtbank heeft bepaald dat een nadere zitting achterwege blijft. Vervolgens heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

**Beoordeling door de rechtbank**

1. De rechtbank beschouwt het herstelbesluit van 15 oktober 2024 als een besluit in de zin van artikel 6:19, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Dit heeft tot gevolg dat de beroepen van eisers 1 en 2 zich tevens richten tegen het herstelbesluit.

2. Deze uitspraak bouwt voort op de tussenuitspraak. De rechtbank blijft bij al wat zij in de tussenuitspraak heeft overwogen en beslist, tenzij hierna uitdrukkelijk anders wordt overwogen. Het staat de rechtbank niet vrij om terug te komen van zonder voorbehoud gegeven oordelen in de tussenuitspraak. Dit is alleen anders in zeer uitzonderlijke gevallen.

3. In haar tussenuitspraak heeft de rechtbank geoordeeld dat het college niet deugdelijk heeft gemotiveerd waarom de vestiging van een niet-agrarische functie in Landelijk gebied niet in strijd is met de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant (IOV), zoals die gold ten tijde van het nemen van het bestreden besluit. Het college heeft onvoldoende gemotiveerd dat de juridische of feitelijke mogelijkheden voor vestiging op een bestaand bouwperceel in de gemeente en in de omliggende gemeenten ontbreken als bedoeld in artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV. In het verlengde daarvan heeft het college eveneens onvoldoende gemotiveerd waarom het bestreden besluit voldoet aan artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Het college heeft namelijk niet aangegeven waarom vier locaties

[1] Geregistreerd onder zaaknummer SHE 24/2217.

op de shortlist die zijn gelegen binnen bestaand stedelijk gebied niet geschikt dan wel minder geschikt zouden zijn. In het bestreden besluit had duidelijker gemotiveerd moeten worden waarom de keuze uiteindelijk is gevallen op de locatie aan de 5.1.2e en niet op de onderzochte locaties binnen bestaand stedelijk gebied. Ten slotte heeft de rechtbank geoordeeld dat er ten onrechte geen voorschriften aan de omgevingsvergunning zijn verbonden die zien op het gebruik van de projectlocatie en die tevens het belang van omwonenden dienen.

*Bespreking zienswijze eisers 1*

Artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV

4. Het college heeft in zijn herstelbesluit gesteld dat niet is gebleken van een andere locatie met juridische en feitelijke mogelijkheden voor vestiging van het project op een bestaand bouwperceel als bedoeld in artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV. Het college heeft blijkens het herstelbesluit hiertoe zesentwintig locaties bekeken van een longlist die het college eerder heeft gehanteerd om te komen tot een zorgvuldige keuze voor een voorkeurslocatie. Hiertoe behoren ook de vier locaties op de shortlist die zijn gelegen binnen bestaand stedelijk gebied.
In het herstelbesluit is per locatie uiteengezet waarom die locatie niet geschikt dan wel minder geschikt is voor de realisatie van het project dan de voorziene locatie. De volgende factoren spelen hierbij een rol: een niet toereikend of ontbrekend bouwvlak waardoor geen sprake is van een bestaand bouwperceel in de zin van artikel 1.1 van de IOV, onvoldoende oppervlakte, geen beschikbaarheid wegens ander voorzien of bestaand gebruik van de gronden dan wel wegens het niet zijn van eigenaar van de gronden.

4.1. Eisers 1 stellen dat het door de rechtbank gestelde gebrek met betrekking tot artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV met het herstelbesluit niet is hersteld. Hiertoe voeren zij aan dat de regels in de IOV omwille van de rechtszekerheid letterlijk moeten worden uitgelegd, net als de planregels in een bestemmingsplan. In het verlengde hiervan stellen eisers 1 dat de IOV vereist dat er geen alternatieven zijn, niet dat alternatieven als minder geschikt kunnen worden beschouwd. Volgens eisers 1 zijn er wel degelijk alternatieven aanwezig. Met betrekking tot de stelling van het college dat sommige locaties minder geschikt zijn vanwege de eigendomssituatie en huidige bebouwing stellen eisers 1 dat concrete stappen tot verwerving van het eigendom van deze locaties hadden moeten worden onderzocht en bovendien uit de IOV niet volgt dat artikel 3.4, tweede lid, onder e, niet geldt als bestaande of toekomstige bebouwing belemmerend werkt. Daarnaast behoeft het volgens eisers 1 geen locatie te zijn waar het bestemmingsplan het project rechtstreeks toelaat. Alleen als de juridische of feitelijke mogelijkheden ontbreken voor een wijziging of afwijking van het bestemmingsplan is de locatie ongeschikt. Dat het eventueel verwerven van gronden of het voeren van een planologische procedure tijdrovend zou zijn, is volgens eisers 1 geen argument dat mag meewegen. Evenmin maakt het feit dat er andere plannen bestaan voor het gebruik van het perceel, zoals sociale woningbouw, dat hierom geen sprake zou zijn van een mogelijkheid voor vestiging op een bestaand bouwperceel zoals bedoeld in artikel 3.4, tweede lid, van de IOV. Een opvanglocatie voor asielzoekers is door het college immers ook aangeduid als een hoognodige ontwikkeling.
Over de beoordeling door het college van alternatieve locaties merken eisers 1 verder op dat bij bepaalde locaties het ontbreken van een passend bestemmingsplan door het college als bezwaarlijk wordt aangemerkt, terwijl bij de projectlocatie zelf eveneens planologische

aanpassingen nodig waren. Verder worden alternatieven uitgesloten op basis van subjectieve inschattingen van bouwkosten of stapelbouw. In dat kader wijzen eisers 1 op de locatie 5.1.2e, waarover het college in de longlist zelf heeft aangegeven dat deze locatie voldoende ruimte biedt om een opvangvoorziening te realiseren, mits de units in twee tot drie bouwlagen worden gestapeld.
Verder stellen eisers 1 dat het feit dat het college in zijn bestreden besluit en herstelbesluit onjuiste informatie heeft opgenomen met betrekking tot de eigendomssituatie van de locaties aan de 5.1.2e en de 5.1.2e reeds maakt dat deze besluiten in strijd zijn met artikel 3:2 van de Awb.
Daarnaast blijkt uit het herstelbesluit niet dat omliggende gemeenten zijn geraadpleegd. Nu toepassing van artikel 3.4 van de IOV alleen kan als dat nodig is vanwege een groot openbaar belang, mag raadpleging van omliggende gemeenten, ook als die in de provincie Gelderland liggen, van het college worden verwacht, aldus eisers 1.
Ook brengen eisers 1 naar voren dat het college zich in het herstelbesluit herhaaldelijk op het vereiste beroept dat het project een terrein van ten minste 20.000 $m^2$ nodig heeft. Volgens eisers 1 is een bruto vloeroppervlak van 5.855 $m^2$, exclusief buitenruimte, voldoende voor de huisvesting van 500 personen. Dit volgt ook uit de door de gemeente zelf opgestelde interne memo's.

4.2. Ten aanzien van de stelling van eisers 1 dat de IOV vereist dat er geen alternatieven zijn en het college ook de mogelijkheid tot het bouwen op een kleiner oppervlak dan 20.000 $m^2$ bij de beoordeling van de aanvraag had moeten betrekken, overweegt de rechtbank het volgende. Het college dient te beslissen op een aanvraag zoals die is ingediend. Er is een aanvraag ingediend voor een projectlocatie van circa vier hectare. Naar het oordeel van de rechtbank vloeit uit artikel 3.4., aanhef en onder e, van de IOV voort dat het juridisch of feitelijk mogelijk moet zijn om het aangevraagde of een daarmee min of meer vergelijkbaar project op een bestaand bouwperceel in de gemeente te realiseren. Deze provinciale regel gaat naar het oordeel van de rechtbank niet zo ver, dat het college bij de beoordeling van de aanvraag moet bezien of de opvang van 500 mensen op een veel kleinere locatie zou kunnen plaatsvinden door een geheel ander bouwplan te realiseren. Dat ten aanzien van de locatie 5.1.2e in de longlist is aangegeven dat hier units in twee tot drie bouwlagen zouden kunnen worden gestapeld, maakt niet dat het herstelbesluit hierom niet in stand zou kunnen blijven. Het college mag naar het oordeel van de rechtbank ook kwalitatieve behoeftes betrekken bij het antwoord op de vraag of het feitelijk mogelijk is om het project op een bestaand bouwperceel te realiseren. Hierbij dient in dit geval bijvoorbeeld te worden gedacht aan voldoende buitenruimte gezien de doelgroep waaronder kinderen. De mogelijk alternatieve locaties binnen bestaand stedelijk gebied, waaronder 5.1.2e, zijn qua omvang dermate veel kleiner, dat het college hierover in redelijkheid heeft kunnen stellen dat het feitelijk niet mogelijk is om het project binnen bestaand stedelijk gebied te realiseren. Dit nog daargelaten dat de locaties die door het college zijn onderzocht veelal ook om andere redenen niet kunnen worden aangemerkt als een locatie als bedoeld in artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV. Hierover overweegt de rechtbank het volgende.

4.3. De rechtbank is van oordeel dat het planologisch niet rechtstreeks toelaatbaar zijn van een project, het bestaan van concrete plannen voor andere ontwikkelingen op een locatie zoals woningbouw, het ontbreken van eigendom van een perceel of de aanwezigheid van bebouwing die ongeschikt is voor de realisatie van het project, onder het ontbreken van juridische of feitelijke mogelijkheden voor vestiging op een bestaand bouwperceel als

bedoeld in artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV valt. Dat voor het kunnen realiseren van het project eveneens een afwijking van het bestemmingsplan is vereist, leidt niet tot een ander oordeel. Naar het oordeel van de rechtbank vloeit uit artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV voort dat reeds bij de beoordeling van de aanvraag de realisatie van het project op een bestaand bouwperceel juridisch en feitelijk mogelijk moet zijn en kan dit niet afhankelijk worden gesteld van een onzekere gebeurtenis in de toekomst, zoals bijvoorbeeld de verwerving van eigendom of de wijziging van het planologisch regime.
Met betrekking tot de onjuist gebleken informatie over de eigendomssituatie van de locaties aan de 5.1.2e en de 5.1.2e overweegt de rechtbank dat dit inderdaad onzorgvuldig is, maar de rechtbank ziet hierin geen aanleiding om het herstelbesluit te vernietigen. Deze locaties zijn namelijk ook om andere redenen niet te beschouwen als locatie waar het project gerealiseerd zou kunnen worden als bedoeld in artikel 3.4, tweede lid, van de IOV. Wooncorporatie Mooiland wil namelijk aan de 5.1.2e sociale woningbouw realiseren en de bestemming van de locatie aan de 5.1.2e is "Agrarisch".
In hetgeen eisers 1 hebben aangevoerd over de door het college onderzochte potentiële locaties ziet de rechtbank wegens het voorgaande geen aanleiding om het herstelbesluit te vernietigen.

4.4. Ten aanzien van de stelling van eisers 1 dat het college omliggende gemeenten had moeten raadplegen, overweegt de rechtbank het volgende.
In het herstelbesluit is aangegeven dat er niet naar locaties buiten de gemeentegrenzen is gekeken, omdat iedere gemeente een eigen opdracht heeft om te voorzien in voldoende opvangplaatsen. Verder is in het herstelbesluit gesteld dat het migratievraagstuk wel degelijk door de gemeente Oss in een regionaal overleg tussen bestuurders op het niveau van de veiligheidsregio aan de orde is gesteld en dat hier is geconcludeerd dat er geen locaties voor vluchtelingen beschikbaar zijn binnen de andere gemeenten in de regio Noordoost-Brabant voor de gemeente Oss. Om alleen al aan de eigen opgave te voldoen is voor elke gemeente een stevige uitdaging, zo is daar naar voren gebracht.
Hoewel eisers 1 terecht naar voren brengen dat het college zijn stelling dat het migratievraagstuk op regionaal niveau is besproken niet met stukken heeft onderbouwd, overweegt de rechtbank dat zij aannemelijk acht dat dit inderdaad aan de orde is geweest. Het is namelijk een feit van algemene bekendheid dat er ten tijde van het nemen van het besluit van 26 januari 2024 een verdeelsleutel tussen de provincies gold, waarbij de verdeling van de opvangplekken binnen de provincie tussen de gemeenten onderling moest worden overeengekomen. Dit vergt onvermijdelijk overleg.
Voor zover eisers 1 betogen dat ook omliggende Gelderse gemeenten hadden moeten worden geraadpleegd, is de rechtbank van oordeel dat een dergelijke uitleg van de zinsnede 'omliggende gemeenten' in artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV niet in de rede ligt. De IOV bevat immers alleen regels voor gemeenten binnen de provincie Noord-Brabant en hiermee is blijkens de toelichting onder meer beoogd om samenwerking binnen de provincie te bevorderen. Uit de IOV blijkt niet dat hierbij is gedacht aan provincie overschrijdende samenwerking.
Omdat de rechtbank het ook een feit van algemene bekendheid acht dat het voldoen aan de eigen opgave voor gemeenten al lastig is, nu er naast de opvang van asielzoekers ook Oekraïense ontheemden moeten worden opgevangen en statushouders moeten worden gehuisvest en gezien genoemd regionaal overleg, heeft het college zich op goede gronden op het standpunt kunnen stellen dat de juridische of feitelijke mogelijkheden voor vestiging op een bestaand bouwperceel in de omliggende gemeenten ontbreken.

Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank van oordeel is dat het bestreden besluit, zoals aangevuld bij het herstelbesluit, niet in strijd is met artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV. Het gestelde gebrek in het bestreden besluit is hiermee genoegzaam hersteld.

Artikel 3.1.6 van het Bro

5. Het college heeft in het herstelbesluit verder gesteld dat er niet elders binnen het bestaand stedelijk gebied kan worden voorzien in de beoogde ontwikkeling. Dit standpunt heeft het college eveneens toegelicht aan de hand van de zesentwintig locaties van de hiervoor genoemde longlist. Dat er geen geschikte locaties zijn binnen bestaand stedelijk gebied is volgens het college te wijten aan te kleine of geïsoleerde locaties, de ligging van de locatie in of nabij een sociaal kwetsbare wijk dan wel in een wijk met een erg hoge criminaliteit, een ander wenselijk of bestaand gebruik van de locatie of haar omgeving, zoals voor wonen, sport, bedrijvigheid of groenvoorziening, het aspect externe veiligheid wegens toegestane bedrijven in milieucategorie 4, de beschermde status van een pand, het ontbreken van eigendom van een pand/perceel, een onveilige verkeerssituatie, de ligging buiten bestaand stedelijk gebied dan wel het ontbreken van een toereikende aansluiting met voorzieningen.

5.1. Eisers 1 stellen dat de motivering in het herstelbesluit dat binnen bestaand stedelijk gebied geen geschikte locatie beschikbaar is waar de opvanglocatie zou kunnen worden gerealiseerd, nog steeds onvoldoende is. Zij kunnen zich niet vinden in het uitgangspunt van het college dat voor een opvanglocatie voor 500 mensen een oppervlakte is benodigd van 20.000 m$^2$. Deze eis is volgens hen enkel gebaseerd op de omvang van de reeds gerealiseerde opvanglocatie aan de 5.1.2e . Verder is er bij menige locatie wel acht op geslagen dat deze grenst aan de gevoelige wijk De Ruwaard, maar is ten onrechte geen rekening gehouden met het feit dat de gekozen locatie grenst aan de buurt De Horzak, die onderdeel is van de gevoelige wijk Schadewijk.
Tot slot heeft het college aangedragen dat van belang is dat zeker niet iedere wijk voldoende draagvlak biedt voor een opvanglocatie met 500 personen, maar dit draagvlak is er evenmin in de omgeving van de 5.1.2e , aldus eisers 1.

5.2. Zoals in de tussenuitspraak al is overwogen, behelst artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro een motiveringseis en vraagt het om explicitering van gemaakte keuzes. Met artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro is bedoeld uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening ongewenste leegstand te vermijden en zorgvuldig ruimtegebruik te stimuleren. De ladder voor duurzame verstedelijking is geen blauwdruk voor een optimale ruimtelijke inpassing van alle nieuwe ontwikkelingen, maar zorgt ervoor dat de wens om een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk te maken met het toetsingskader van artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro nadrukkelijk in de plantoelichting wordt gemotiveerd en afgewogen met oog voor de ontwikkelingsbehoefte van een gebied en voor de toekomstige ruimtebehoefte en de ontwikkeling van de omgeving waarin het gebied ligt. De stappen schrijven geen vooraf bepaald resultaat voor, omdat het bevoegd gezag, dat de regionale en lokale omstandigheden kent en de verantwoordelijkheid draagt voor de ruimtelijke afweging over die ontwikkeling, moet beoordelen of het bereikte resultaat optimaal is.[2]

5.3. Met betrekking tot de stelling van eisers 1 dat het college ten onrechte als

[2] Zie onder meer de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 5 maart 2025, ECLI:NL:RVS:2025:872.

uitgangspunt heeft genomen dat voor een opvanglocatie voor 500 mensen een oppervlakte nodig is van 20.000 $m^2$, verwijst de rechtbank naar wat zij in rechtsoverweging 4.2. hierover heeft gesteld.

5.4. Uit de stukken, waaronder de ruimtelijke onderbouwing, volgt dat de wegingsfactoren waaraan is getoetst bij de locatiekeuze zijn: de beschikbaarheid, de ruimtelijke/planologische situatie, de omgevingskwaliteit, de bereikbaarheid van voorzieningen en de relatie met de omgeving. Deze wegingsfactoren komen de rechtbank op zichzelf redelijk voor.
Het plangebied is onder meer gekozen omdat het een ruim perceel betreft, waardoor er genoeg ruimte is voor de benodigde opvangplaatsen en op het terrein zelf ruimte is om zinvolle daginvulling en activiteiten te organiseren. Mede gelet op de beoogde opvang van 500 personen, waaronder kinderen, en het feit dat zij in de regel zijn aangewezen op dagbesteding op het terrein zelf, heeft het college aan de omvang van het perceel een groot gewicht kunnen toekennen.
Daaraan voegt de rechtbank toe dat bij de motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in de behoefte kan worden voorzien de beschikbaarheid en geschiktheid van de ontwikkelingsmogelijkheden in bestaand stedelijk gebied een rol kunnen spelen.[3]
De rechtbank is van oordeel dat het college zich in het herstelbesluit in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de locaties binnen bestaand stedelijk gebied minder geschikt waren voor de realisatie van de hier aan de orde zijnde stedelijke ontwikkeling, omdat zij minder goed (of niet) voldeden aan de genoemde criteria dan de uiteindelijk gekozen locatie buiten bestaand stedelijk gebied. Het college heeft hierom in het herstelbesluit deugdelijk gemotiveerd dat binnen het bestaand stedelijk gebied niet in de behoefte kan worden voorzien. Het in de tussenuitspraak gestelde gebrek is hiermee hersteld.

5.5. Ten aanzien van de stelling van eisers 1 dat bij het nemen van het herstelbesluit ten onrechte niet is betrokken dat de projectlocatie grenst aan de buurt De Horzak die onderdeel is van de gevoelige wijk Schadewijk en er in de omgeving van de 5.1.2e evenmin draagvlak bestaat voor een opvanglocatie met 500 personen, overweegt de rechtbank als volgt.
De rechtbank is van oordeel dat het college in het herstelbesluit en de daarbij behorende bijlage 2 voldoende heeft onderbouwd dat bepaalde locaties minder geschikt dan wel ongeschikt zijn vanwege de ligging in of naast een sociaal kwetsbare wijk. Het college heeft terecht gesteld dat sociaal-economische factoren een rol mogen spelen bij de keuze voor een locatie. De rechtbank stelt vast dat eisers 1 weliswaar hebben gesteld dat de projectlocatie grenst aan de kwetsbare wijk Schadewijk, maar niet op enigerlei wijze hebben onderbouwd dat deze wijk sociaal kwetsbaar is.
Verder is de rechtbank van oordeel dat er geen wettelijke regel is die bepaalt dat een nieuwe ontwikkeling alleen mogelijk is als daarvoor draagvlak bestaat. Het streven naar draagvlak vormt een aspect dat zich vertaalt in de belangenafweging die het bevoegd gezag bij de beoordeling van de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het project dient te maken. Uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt dat het college hecht aan draagvlak in de omgeving, maar dit betekent niet dat het college bij het ontbreken hiervan reeds hierom de gevraagde omgevingsvergunning had moeten weigeren. Bij enkele van de door het college onderzochte

[3] Zie voetnoot 2.

potentiële locaties zou het opvangen van 500 personen vanwege het aantal reeds aanwezige kwetsbare bewoners kunnen leiden tot het verder onder druk zetten van de leefbaarheid van de wijk, zo is door het college gesteld. Dat is van een andere orde dan dat een aantal omwonenden zich niet kan verenigen met het project, maar waarbij niet aannemelijk is gemaakt dat de leefbaarheid van hun omgeving nu reeds te wensen overlaat en bij realisatie van het project verder in het gedrang zou kunnen komen.

Nieuwe vergunningvoorschriften

6. In het herstelbesluit heeft het college besloten tot de volgende aanvullende voorschriften:
1. Beveiliging
De vergunninghouder dient te allen tijde - 24 uur per dag en 7 dagen per week – beveiliging op de opvanglocatie aanwezig te hebben. De beveiliging dient zichtbaar en herkenbaar te zijn voor zowel de bewoners als omwonenden.
2. Cameratoezicht en verlichting
Op de opvanglocatie moeten camera's en voldoende verlichting aanwezig zijn om de veiligheid van de bewoners en de omgeving te waarborgen. De camera's dienen zodanig te worden geplaatst dat zij een volledig overzicht bieden van de belangrijkste toegangen en openbare ruimtes binnen de opvanglocatie.
3. Meldpunt
De vergunninghouder is verplicht om een meldpunt in te stellen dat 24 uur per dag en 7 dagen per week bereikbaar is. Dit meldpunt moet bereikbaar zijn voor zowel bewoners van de opvanglocatie als omwonenden.

6.1. Eisers1 stellen dat deze vergunningvoorschriften ontoereikend zijn. De formuleringen ervan zijn volgens hen algemeen en missen concrete handhaafbare normen. Zo stelt het college in algemene termen dat er zichtbare beveiliging aanwezig zal zijn, maar het blijft onduidelijk wat hieronder precies wordt verstaan. Ook is onduidelijk wie verantwoordelijk is voor het toezicht op deze beveiligingsmaatregelen en op welke wijze hierop gehandhaafd zal worden. Ook missen zij in het herstelbesluit concrete regels die direct bijdragen aan een waarborging van de leefbaarheid, waaronder voorschriften die de bewoners van de opvanglocatie verplichten om overlast te vermijden en rekening te houden met de leefomgeving. Evenmin zijn er regels opgenomen die gericht zijn op handhaving van rust en orde, zoals bijvoorbeeld avondklokregels of beperkingen aan het aantal bezoekers per dag. Verder missen eisers 1 vergunningvoorschriften ten aanzien van huishoudelijke regels voor de opvanglocatie. Het ontbreken van een duidelijk en afdwingbaar huishoudelijk reglement vergroot het risico op conflicten en overlast en heeft een negatieve impact op de leefbaarheid voor de omwonenden en bewoners, aldus eisers 1. Uit meldingen en verklaringen van omwonenden blijkt verder dat het in voorschrift 3 genoemde meldpunt niet conform de voorschriften functioneert. Daarbij wijzen zij erop dat de eerste vier e-mails met klachten van omwonenden onbeantwoord zijn gebleven en er voor zover bekend geen duidelijke registratie bestaat van de ontvangen meldingen en de acties die zijn ondernomen.

6.2. Het college stelt dat de voorschriften duidelijk en handhaafbaar zijn alsmede borgen dat er geen onevenredige inbreuk op het woon- en leefklimaat plaatsvindt. Daarbij wijst het erop dat volgens de voorschriften altijd zichtbare en herkenbare beveiliging aanwezig dient te zijn. Vergunninghouder komt, aldus het college, flexibiliteit toe bij het bepalen welke vorm de beveiliging moet krijgen, zolang die maar zichtbaar en herkenbaar is. Het college

vindt het wenselijk dat het hiervoor gemaakte veiligheidsplan kan worden aangepast als dat in de praktijk nodig mocht zijn. Opneming van het veiligheidsplan in de voorschriften is niet werkbaar, omdat een wijziging van het veiligheidsplan dan steeds een wijziging van de vergunningvoorschriften vergt.
Voor zover het meldpunt niet goed functioneert, wat het college betwist, is dat een handhavingskwestie. Wat betreft de door eisers 1 genoemde overlast en de handhaving van rust en orde stelt het college dat dit de openbare orde betreft, wat niet kan worden gereguleerd bij deze omgevingsvergunning. Ten aanzien van de door eisers 1 gewenste borging van de naleving van huisregels in een vergunningvoorschrift voert het college aan dat deze huisregels wel bestaan, maar dat het weinig zin heeft om die op te nemen in de vergunningvoorschriften. Vanwege voortschrijdende inzichten moeten die immers veranderd kunnen worden.

6.3. De rechtbank is van oordeel dat het college terecht heeft gesteld dat de bij het herstelbesluit opgenomen vergunningvoorschriften voldoende duidelijk en daarmee handhaafbaar zijn. De rechtbank deelt echter niet het standpunt van het college dat deze vergunningvoorschriften toereikend zijn ter waarborging van een goed woon- en leefklimaat van omwonenden. Zoals eisers 1 terecht hebben gesteld zijn in het herstelbesluit geen voorschriften opgenomen die in het kader van een goed woon- en leefklimaat voor het college mogelijk maken om zelf handhavend op te treden indien het vergunde gebruik leidt tot overlast bij omwonenden, waaronder eisers 1. Weliswaar stelt het college dat er huisregels zijn, maar het college heeft geen invloed op de naleving van deze huisregels. Het valt niet uit te sluiten dat bepaalde gedragingen op het perceel van de opvanglocatie kan leiden tot overlast bij omwonenden. Dit betreft dan niet de openbare orde. Het in de tussenuitspraak geconstateerde gebrek is op dit punt dus niet hersteld. De rechtbank ziet daarom aanleiding om het herstelbesluit te vernietigen voor zover hierin geen voorschrift is opgenomen over huisregels en zelf voorziend het volgende voorschrift aan de omgevingsvergunning te verbinden: "De opvanglocatie dient te beschikken over een huisreglement. Het huisreglement dient zich op een goed zichtbare plaats te bevinden en zowel in het Nederlands als in de taal van de bewoners van de opvanglocatie te zijn opgesteld. Het is de taak van een beheerder of een beveiliger om 24 uur per dag en 7 dagen per week op het naleven van de huisregels toe te zien." De rechtbank acht dit vergunningvoorschrift, samen met de overige gestelde voorschriften in het herstelbesluit, toereikend ter bescherming van het woon- en leefklimaat van omwonenden. Als een huisregel wordt overtreden, is dit een aanwijzing dat vergunninghoudster heeft gehandeld in strijd met het betreffende voorschrift en onvoldoende toezicht heeft gehouden. Vergunninghoudster zal dan een verklaring moeten geven waarom zij niet heeft kunnen voorkomen dat de huisregels niet zijn nageleefd. De rechtbank is van oordeel dat het college geen aanleiding heeft hoeven zien om de huisregels als voorschrift aan de omgevingsvergunning te verbinden. Dit is, zoals het college terecht heeft opgemerkt, niet werkbaar. Bij een wijziging van de huisregels moet dan immers ook de omgevingsvergunning worden gewijzigd en dit kan veel tijd in beslag nemen, wat ertoe kan leiden dat vergunninghoudster hierom afziet van het wijzigen van de huisregels terwijl daar wel alle aanleiding voor zou kunnen bestaan.
Ten aanzien van het in voorschrift 3 genoemde meldpunt heeft het college ten slotte terecht gesteld dat indien dit niet functioneert, wat het college betwist, dat een kwestie van handhaving is. Het gaat erom dat bij naleving van de voorschriften de mogelijke overlast voldoende wordt tegengegaan dan wel beperkt.

**Conclusie**

7. Gelet op de overwegingen in de tussenuitspraak zijn de beroepen van eisers 1 en 2 voor zover gericht tegen het bestreden besluit gegrond. De in de tussenuitspraak geconstateerde gebreken zijn hersteld, behalve ten aanzien van de vergunningvoorschriften ten behoeve van een goed woon- en leefklimaat van eisers 1 (en 2). De rechtbank verklaart het beroep van eisers 1 tegen het herstelbesluit daarom ook gegrond. Zoals in het voorgaande reeds is gesteld, ziet de rechtbank echter aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Awb nu zelf een beslissing te nemen en het in het dictum vermelde voorschrift aan de omgevingsvergunning te verbinden.
Nu eisers 2 geen gronden hebben aangevoerd tegen het herstelbesluit is hun beroep daartegen ongegrond.

8. Omdat de beroepen gegrond zijn moet het college het griffierecht aan eisers 1 en 2 vergoeden en krijgen eisers 1 een vergoeding van hun proceskosten.
Het college moet deze vergoeding betalen. Deze vergoeding bedraagt voor eisers 1 € 5.1.2f omdat de gemachtigden van eisers 1 een beroepschrift hebben ingediend, aan de zitting hebben deelgenomen en een schriftelijke zienswijze na een bestuurlijke lus hebben ingediend.

9. Ten aanzien van eisers 2 is niet gebleken van voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten.

**Beslissing**

De rechtbank:

- verklaart de beroepen van eisers 1 en 2 tegen het besluit van 26 januari 2024 gegrond;
- verklaart het beroep van eisers 1 tegen het besluit van 15 oktober 2024 gegrond en dat van eisers 2 ongegrond;
- vernietigt het besluit van 26 januari 2024 en het besluit van 15 oktober 2024 voor zover hierin geen voorschrift is opgenomen ter waarborging van een goed woon- en leefklimaat van de omwonenden;
- bepaalt dat aan de omgevingsvergunning het volgende voorschrift wordt verbonden: "De opvanglocatie dient te beschikken over een huisreglement.
  Het huisreglement dient zich op een goed zichtbare plaats te bevinden en zowel in het Nederlands als in de taal van de bewoners van de opvanglocatie te zijn opgesteld. Het is de taak van een beheerder of een beveiliger om 24 uur per dag en 7 dagen per week op het naleven van de huisregels toe te zien."
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats komt van het vernietigde gedeelte van het herstelbesluit;
- bepaalt dat het college het griffierecht van € 1 5.1.2f aan zowel eisers 1 als 2 moet vergoeden;
- veroordeelt het college tot betaling van € 5.1.2f aan proceskosten aan eisers 1.

Deze uitspraak is gedaan door 5.1.2e, voorzitter, 5.1.2e en 5.1.2e, leden, in aanwezigheid van 5.1.2e, griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op 30 april 2025.

S. Emon

5.1.2e

griffier voorzitter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op: 02 MEI 2025

**Bent u het niet eens met deze uitspraak?**
Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met de uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

BIJLAGE

**Invoeringswet Omgevingswet**

Artikel 4.3
Als voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet een aanvraag om een besluit is ingediend, blijft het oude recht, met uitzondering van artikel 3.9, derde lid, eerste zin, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, van toepassing:
a. als tegen het besluit beroep openstaat: tot het besluit onherroepelijk wordt,
b. als tegen het besluit geen beroep openstaat: tot het besluit van kracht wordt.

**Algemene wet bestuursrecht**

Artikel 3:2
Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

**Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant (oud)**

Artikel 1.1 Begripsbepaling
bestaand bouwperceel
bouwperceel waarbinnen het geldend bestemmingsplan het bouwen van gebouwen en bijbehorende bouwwerken met een gezamenlijke oppervlakte van meer dan 100 m2 toestaat; bestemmingsvlak.

Hoofdstuk 3 Instructieregels aan gemeenten
Afdeling 3.1 Algemeen
Paragraaf 3.1.1 Algemene bepalingen
Artikel 3.1 Toepassingsbereik
Lid 1 Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder bestemmingsplan tevens begrepen:
a. een wijzigings- of uitwerkingsplan als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, onder a of b, Wet ruimtelijke ordening;
b. een beheersverordening als bedoeld in artikel 3.38 Wet ruimtelijke ordening;
c. een omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3°, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van het bestemmingsplan of de beheersverordening wordt afgeweken;
d. een projectuitvoeringsbesluit als bedoeld in artikel 2.10 Crisis- en herstelwet.

Artikel 3.4 Algemene maatwerkbepaling
(...);
Lid 2 Een bestemmingsplan kan nieuwvestiging mogelijk maken wanneer dit nodig is vanwege een groot openbaar belang als:
(...);
e. de juridische of feitelijke mogelijkheden voor vestiging op een bestaand bouwperceel in de gemeente en in de omliggende gemeenten ontbreken;
(...).

**Besluit ruimtelijke ordening**

Artikel 3.1.6
Een bestemmingsplan alsmede een ontwerp hiervoor gaan vergezeld van een toelichting, waarin zijn neergelegd:
a. een verantwoording van de in het plan gemaakte keuze van bestemmingen;
b. een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding;
c. de uitkomsten van het in artikel 3.1.1 bedoelde overleg;
d. de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek;
e. een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding van het bestemmingsplan zijn betrokken;
f. de inzichten over de uitvoerbaarheid van het plan.
2. De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.
(...).

5.1.2e

**Van:** 5.1.2e @possetadvocatuur.nl
**Verzonden:** dinsdag 8 juli 2025 14:12
**Aan:** Bestuursrechtspraak veiligmailen
**Onderwerp:** 202503407/1/R2 - Gronden van hoger beroep
**Bijlagen:** Hoger beroepschrift DEF.pdf; Bijlage Interne memo Stuurgroep dd 18-11-2022.pdf

ⓘ This message was submitted via Bastion 365 Webform "Nieuwe zaak of stukken bij bestaande zaak insturen"

Geachte griffier,

In vervolg op het bij brief 11 juni 2025 namens appellanten ingediende pro forma hoger beroepschrift, dien ik hierbij namens appellanten de nadere gronden van het hoger beroep in.

Hoogachtend,
5.1.2e

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
5.1.2e Den Haag

**Zaaknummer:** 202503407/1/R2 – gronden hoger beroep
**Datum:** 8 juli 2025

# HOGER BEROEPSCHRIFT

In vervolg op het bij brief 11 juni 2025 namens appellanten ingediende pro forma hoger beroepschrift, dien ik hierbij namens appellanten de nadere gronden van het hoger beroep in.

## I Inleiding en voorgeschiedenis

1. In de gemeente Oss was een opvanglocatie voor asielzoekers (hierna: **'AZC'**) gevestigd in het voormalig belastingkantoor aan de 5.1.2e. De gemeente heeft besloten dit pand te verkopen, waarmee de opvang daar per oktober 2024 definitief is vervallen.

2. Het college heeft op 6 december 2022 besloten te voorzien in een nieuwe opvanglocatie aan de 5.1.2e / 5.1.2e (**'de projectlocatie'**). De projectlocatie betreft een agrarisch perceel, is in eigendom bij de gemeente Oss en ligt buiten bestaand stedelijk gebied, ingeklemd tussen landbouwgronden. Verder ligt de locatie nabij natuurgebied ('Ossermeer-Bos'), een bedrijventerrein (Elzenburg), sportfaciliteiten en de woonwijk waar appellanten wonen.

3. Bij besluit van 26 januari 2024 heeft het college aan zichzelf een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten "bouwen", "uitvoeren van een werk of werkzaamheden", "handelingen in strijd met ruimtelijke regels" en "uitweg" om voor de duur van 5 jaar voor een opvanglocatie voor maximaal 500 vluchtelingen aan de 5.1.2e in Oss te realiseren.

4. Appellanten hebben tegen deze omgevingsvergunning beroep ingesteld bij de rechtbank Oost-Brabant. Tevens is door appellanten een verzoek om voorlopige voorziening gedaan. Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van 10 juni 2024 is het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

5. Bij tussenuitspraak van 23 juli 2024 (de tussenuitspraak) heeft de rechtbank het college in de gelegenheid gesteld om binnen drie maanden na de verzending van de tussenuitspraak, met inachtneming van de overwegingen van de tussenuitspraak, geconstateerde gebreken te herstellen.

6. Het college heeft daartoe op 15 oktober 2024 een herstelbesluit genomen. Daarbij heeft het college het bestreden besluit nader gemotiveerd en aanvullende voorschriften verbonden aan de omgevingsvergunning. Appellanten hebben hierop op 20 november 2024 een schriftelijke zienswijze gegeven.

7. Het college heeft op de zienswijze van appellanten gereageerd bij brief van 19 december 2024. Vervolgens hebben appellanten bij brieven van 14 januari 2025 en 31 maart 2025 gereageerd op de brief van het college van 19 december 2024.

8. Bij uitspraak van 30 april 2025 heeft de rechtbank geconcludeerd dat gelet op de overwegingen in de tussenuitspraak de beroepen van appellanten gegrond zijn voor zover zij zijn gericht tegen het bestreden besluit. Verder concludeert de rechtbank dat de in de tussenuitspraak geconstateerde gebreken zijn hersteld, behalve ten aanzien van de vergunningvoorschriften ten behoeve van een goed woon- en leefklimaat van appellanten.

9. De rechtbank heeft hierbij zelf in de zaak voorzien door het volgende voorschrift aan de vergunning te verbinden: "De opvanglocatie dient te beschikken over een huisreglement. Het huisreglement dient zich op een goed zichtbare plaats te bevinden en zowel in het Nederlands als in de taal van de bewoners van de opvanglocatie te zijn opgesteld. Het is de taak van een beheerder of een beveiliger om 24 uur per dag en 7 dagen per week op het naleven van de huisregels toe te zien."

10. Appellanten kunnen zich niet verenigen met deze uitspraak en dragen daartoe de navolgende gronden van hoger beroep aan.

## II Algemeen

11. De beslissing om een omgevingsvergunning te verlenen voor een project dat in strijd is met een bestemmingsplan, is -zoals appellanten bekend- een bevoegdheid van het college. Ondanks dat het college op dit punt beleidsruimte toekomt, is het college vanzelfsprekend wel gebonden aan wet- en regelgeving.

12. In dit geval gaat het in het bijzonder om de instructieregels die de provincie Noord-Brabant heeft opgenomen in de op het moment van vergunningverlening geldende Interim Omgevingsverordening van de provincie Noord-Brabant (hierna: '**IOV**') en de Ladder voor duurzame verstedelijking die is opgenomen in artikel 3.1.6 Besluit ruimtelijke ordening (hierna: '**Bro**') (oud).

13. Appellanten stellen nadrukkelijk dat het college van Oss in strijd met de artikel 3.4 tweede lid onder e IOV en artikel 3.1.6 Bro heeft gehandeld en dat de rechtbank Oost-Brabant dit in haar uitspraak van 30 april 2025 heeft miskend.

## III Strijd met Interim Omgevingsverordening

14. Appellanten zijn van oordeel dat de rechtbank heeft miskend dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 3.4, tweede lid, onder e, van de IOV.

15. Deze instructieregel (een voor gemeente dwingende regel) luidt en voor zover hier van belang, als volgt:

*"Een bestemmingsplan kan nieuwvestiging mogelijk maken wanneer dit nodig is vanwege een groot openbaar belang als:*

*(...)*

*e. de juridische of feitelijke mogelijkheden voor vestiging op een bestaand bouwperceel in de gemeente en in de omliggende gemeenten ontbreken".*

16. Daarnaast heeft de rechtbank onvoldoende onderkend dat het college zélf de aanvraag voor de opvangvoorziening aan de 5.1.2e heeft ingediend. Daarmee kan aan het door de rechtbank in rechtsoverweging 4.2 benadrukte argument — dat het college nu eenmaal moet beslissen op de aanvraag zoals deze is ingediend — geen doorslaggevende betekenis toekomen. Het is immers het college zelf dat ervoor heeft gekozen een aanvraag in te dienen voor een opvanglocatie met een ruimtebeslag van 20.000 $m^2$, terwijl in het voortraject — zoals blijkt uit de longlist — locaties van circa 5.000 $m^2$ nog als passend en geschikt werden beoordeeld.

17. Overigens had het oude belastingkantoor waar het AZC voorheen was gevestigd een omvang van circa 3.500 $m^2$ had. Reden voor beëindiging van de opvang aldaar was niet de omvang van het perceel, maar zoals reeds vermeld het feit dat de gemeente Oss zelf had besloten deze locatie te vervreemden. was).

18. De rechtbank heeft voorts miskend dat uit de eigen longlist van de gemeente blijkt dat er binnenstedelijk wel degelijk meerdere locaties als juridisch en feitelijk geschikt kunnen worden aangemerkt. Het door het college gevoerde verweer dat deze locaties ongeschikt zouden zijn vanwege het feit dat daarop geen ruimtebeslag van 20.000 $m^2$ kan worden gerealiseerd, houdt geen stand.

19. Het college kan niet achteraf — door zelf een veel grotere aanvraag in te dienen voor een zeer ruim perceel in het buitengebied — met terugwerkende kracht alternatieve locaties buitenspel zetten die bij een compacter programma nog wel degelijk geschikt zouden zijn. Dit is cruciaal, omdat het bestaan van dergelijke alternatieven betekent dat artikel 3.4, tweede lid, onder e, IOV niet in acht is genomen.

20. Appellanten stellen nadrukkelijk dat er in dit geval wél juridische en feitelijke mogelijkheden bestaan om het beoogde AZC te vestigen op een bestaand bouwperceel binnen bestaand stedelijk gebied. Ter onderbouwing daarvan verwijzen zij specifiek naar de onderstaande locaties, die door het college met bijbehorende motivering als alternatieve opties in de longlist zijn opgenomen.

- Locatie 5.1.2e

  Deze locatie gold als voorkeurslocatie blijkens het memo van de Stuurgroep van 18 november 2022 (**bijlage**). De locatie 5.1.2e (Oss) scoort in totaliteit het beste ten opzichte van andere locaties op de longlist. Positief was ook dat de locatie enigszins wordt afgeschermd van de omgeving door een groenstrook met bomen en hoge struiken. Het memo vermeldt dat dit in positieve zin kan bijdragen aan het draagvlak. Het memo vermeldt eveneens dat de grond in eigendom is van de gemeente. De longlist geeft tot slot aan dat de locatie is groot genoeg (circa 5.000m$^2$) voor een opvanglocatie van 500 plaatsen, mits units worden gestapeld (2 tot 3-laags).

- Locatie A 5.1.2e - 5.1.2e

  Deze locatie beschikt over een bouwvlak > 100 m2 met enkelbestemming 'Wonen' en is in eigendom van de gemeente Oss. Het college stelt in het herstelbesluit dat de locatie aan de 5.1.2e en 5.1.2e ongeschikt is vanwege een onvoldoende oppervlakte, waarbij wordt aangegeven dat de beschikbare ruimte van circa 5.062 m$^2$ te klein zou zijn voor een opvanglocatie met een capaciteit van 500 bewoners. Uit de longlist blijkt dat deze locatie wel degelijk voldoende ruimte biedt om een opvangvoorziening te realiseren, mits de units in twee tot drie bouwlagen worden gestapeld. Daarmee is deze locatie aan te merken als bouwperceel en als locatie zoals bedoeld in art. 3.4, 2e lid, onder e van de IOV.

- Locatie Sibeliuspark

  In het herstelbesluit wordt aangegeven dat de locatie Si 5.1.2e niet geschikt zou zijn, omdat deze locatie in het Ontwerp Bestemmingsplan Sibeliuspark Zuid 2023 voorzien is voor woningbouw. Dit ontwerpbestemmingsplan is echter pas gemaakt nadat de keuze op Spits 5.1.2e weg was gevallen.

Dus ook dit wijst op het feit dat met terugwerkende kracht wordt gezocht naar argumenten, die geenszins objectief aan de orde waren toen de locatiekeuze is gemaakt.

- Locatie 5.1.2e

  Ook deze locatie beschikt over een bouwvlak > 100 m2 met bestemming 'Wonen' en is beschikbaar. Daarmee is ook deze locatie aan te merken als locatie zoals bedoeld in art. 3.4, 2e lid, onder e van de IOV. Uit de eigen longlist blijkt overigens dat het betrekken van het naastgelegen park mogelijk is, zodat de locatie alsnog voldoende groot is. Het gebouw ter plaatse staat thans leeg en is tijdelijk in beheer bij Prevenda om met tijdelijke verhuur leegstand en verval te voorkomen.

- Locatie Stadion TOP Oss

  Ook deze locatie is aan te merken als locatie zoals bedoeld in art. 3.4, 2e lid, onder e van de IOV. De locatie beschikt namelijk over een bouwvlak. Het perceel is grotendeels in eigendom bij woningcorporatie Brabant Wonen, een partner van gemeente. Volgens het kadaster is gemeente Oss echter wel rechthebbende op het perceel, hetgeen het herstelbesluit ten onrechte niet vermeldt. Ook hier wordt ten onrechte het argument gebruikt, dat de locatie te klein is voor een opvanglocatie met een ruimtebeslag van ruim 20.000 $m^2$ wat leidt tot de onjuiste conclusie dat deze locatie daarom niet is aan te merken als een locatie zoals bedoeld in artikel 3,4, tweede lid, onder e van de IOV.

- Locatie 5.1.2e Ravenstein

  De locatie valt binnen het bestemmingsplan "Hooghuis Ravenstein - 2024" en heeft een bouwvlak voor woningbouw. Daarnaast is de locatie WEL in eigendom bij de gemeente Oss, terwijl het herstelbesluit beweert dat het perceel geen eigendom van de gemeente zou zijn. Ook deze locatie voldoet hiermee aan artikel 3,4, tweede lid, onder e van de IOV.

- Locatie 5.1.2e Ravenstein

  Over deze locatie stelt het college dat ingevolge het bestemmingsplan "Kom Ravenstein - 2013" ter plaatse de bestemming Agrarisch geldt. Wat het college nalaat te vermelden is dat een ontwerpbestemmingsplan ter inzage ligt waarin voor deze locatie een woonbestemming met bouwvlak is opgenomen. Ook de projectlocatie heeft overigens een agrarische bestemming, dus waarom dit bij de 5.1.2e een probleem zou zijn, is onduidelijk. Daarnaast is de locatie -in tegenstelling tot hetgeen het herstelbesluit vermeldt- wèl in eigendom bij de gemeente Oss.

21. De rechtbank heeft in haar uitspraak miskent dat maar liefst 8 binnenstedelijke locaties van de longlist juridische en feitelijke mogelijkheden bieden om het AZC te vestigen.

22. De rechtbank heeft zich daarbij ten onrechte laten leiden door het argument van het college dat enkele van deze locaties qua omvang te klein zijn om een opvanglocatie met een ruimtebeslag van ruim 20.000 $m^2$ te realiseren. Appellanten zullen hierna uitleggen waarom dit een drogredenering betreft.

23. Uit het eerder genoemd memo van de Stuurgroep volgt dat de locatie 5.1.2e expliciet is aangemerkt als voorkeurslocatie. Te lezen is dat deze locatie met een oppervlakte van circa 5.000 $m^2$ in beginsel voldoende ruimte biedt om een opvangvoorziening voor 500 personen te realiseren, mits de units in twee tot drie bouwlagen worden gestapeld — een bouwkundige oplossing die bij tijdelijke opvanglocaties volstrekt gangbaar is. In het herstelbesluit stelt het college echter dat deze locatie te klein zou zijn, omdat het ruimtebeslag van het AZC aan de 5.1.2e — thans circa 20.000 $m^2$ — aan de 5.1.2e niet kan worden ondergebracht.

24. Dit standpunt mist elke objectieve grondslag. Het is immers het college zélf dat ervoor heeft gekozen het programma voor de 5.1.2e tussentijds (na besluitvorming) op te schalen naar een omvang die op deze binnenstedelijke locatie niet past, terwijl eerder werd uitgegaan van een veel compacter ruimtegebruik. Het is niet aanvaardbaar dat het college hierdoor met een eigen beleidskeuze achteraf reële alternatieve locaties buitenspel zet.

25. Appellanten stellen dan ook dat het ruimtebeslag voor het AZC strategisch is vergroot, waardoor binnenstedelijke alternatieven kunstmatig onhaalbaar zijn gemaakt.

26. De rechtbank heeft bovendien miskend dat artikel 3.4, tweede lid, onder e, IOV strikt en letterlijk moet worden toegepast. Het betreft immers een dwingende provinciale instructieregel die nieuwvestiging van stedelijke functies in het buitengebied uitdrukkelijk verbiedt, tenzij objectief vaststaat dat juridische of feitelijke mogelijkheden binnen bestaand stedelijk gebied ontbreken.

27. Uit het provinciale beleid volgt onmiskenbaar dat de provincie met deze bepaling een verplicht en effectief 'filter' heeft willen instellen om te voorkomen dat stedelijke ontwikkelingen zich onbeperkt naar het landelijk gebied uitbreiden. De toets uit artikel 3.4 tweede lid moet dan ook garanderen dat nieuwvestiging buiten bestaand stedelijk gebied alleen plaatsvindt als vaststaat dat binnenstedelijke alternatieven zowel juridisch als feitelijk ontbreken.

28. Indien de handelwijze van de gemeente Oss in overeenstemming zou zijn met dit provinciale uitgangspunt, zou dat betekenen dat elke binnenstedelijke locatie eenvoudigweg door een eigen beleidskeuze als 'ongeschikt' terzijde kan worden geschoven, waarmee het beschermende karakter van de toets volledig wordt uitgehold.

29. Volgens appellanten miskent de rechtbank in rechtsoverweging 4.3 de stringente strekking en formulering van dit artikellid van artikel 3.4 IOV. De rechtbank stelt ten onrechte dat het enkele feit dat een project planologisch niet rechtstreeks toelaatbaar is, automatisch betekent dat juridische of feitelijke mogelijkheden ontbreken. Appellanten wijzen er nadrukkelijk op dat ook voor de 5.1.2e een afwijkingsprocedure nodig was om planologische strijdigheid op te heffen. Het standpunt dat planologische strijdigheid elders per definitie een belemmering vormt, houdt dus geen stand. Bovendien bestaan er bouwpercelen met een passende bestemming die door het college zonder deugdelijk motief als 'ongeschikt' terzijde zijn geschoven, zoals onder andere de locatie 5.1.2e - 5.1.2e .

30. Ook betwisten appellanten het oordeel van de rechtbank in rechtsoverweging 4.2, dat het college kwalitatieve behoeftes mag betrekken bij het antwoord op de vraag of het *feitelijk* mogelijk is om het project op een bestaand bouwperceel te realiseren.

31. Appellanten stellen dat deze uitleg van de rechtbank niet strookt met de formulering van het bewuste IOV artikel en de context waarin dat artikel is geformuleerd, namelijk "zorgvuldig ruimtegebruik".

32. Deze beleidsmatige context heeft nadrukkelijk tot doel nieuwvestiging van stedelijke functies buiten bestaand stedelijk gebied alléén toe te staan als er geen juridisch of feitelijk reële alternatieven zijn binnen bestaand stedelijk gebied. Dit gebeurt uit een oogpunt van bescherming van het buitengebied, het concentreren van stedenbouw in bestaande kernen en om te voorkomen dat gemeenten al te makkelijk naar het buitengebied uitwijken om stedelijke functies te projecteren.

## IV Strijd met Ladder voor duurzame verstedelijking

33. Appellanten stellen dat de rechtbank in haar uitspraak een onjuiste interpretatie van de feiten aan de dag legt. In rechtsoverweging 5.4 stelt de rechtbank dat "het plangebied onder meer is gekozen omdat het een ruim perceel betreft, waardoor er genoeg ruimte is voor de benodigde opvangplaatsen en op het terrein zelf ruimte is om zinvolle daginvulling en activiteiten te organiseren. Mede gelet op de beoogde opvang van 500 personen, waaronder kinderen, en het feit dat zij in de regel zijn aangewezen op dagbesteding op het terrein zelf, heeft het college aan de omvang van het perceel een groot gewicht kunnen toekennen".

34. Onder verwijzing naar randnummer 19 stellen appellanten nogmaals nadrukkelijk dat het college in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel met beroep een eigen beleidskeuze achteraf reële alternatieve locaties buitenspel en de rechtbank op het verkeerde been zet.

35. Appellanten stellen daarnaast dat de rechtbank artikel 3.1.6. Bro te ruim interpreteert. In rechtsoverweging 5.4. is de rechtbank van oordeel dat het college zich in het herstelbesluit in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de locaties binnen bestaand stedelijk gebied *minder* geschikt waren voor de realisatie van de hier aan de orde zijnde stedelijke ontwikkeling, omdat zij minder goed (of niet) voldeden aan de genoemde criteria dan de uiteindelijk gekozen locatie buiten bestaand stedelijk gebied. Wederom gaat de rechtbank er hieraan voorbij dat het enkele argument dat deze locaties 'minder geschikt' zouden zijn dan een groot, onbebouwd perceel in het buitengebied, een oneigenlijke redenering is die geen steun vindt in het toepasselijke recht.

36. Zowel het stringente provinciale beleid als de Ladder voor duurzame verstedelijking beogen immers juist te waarborgen dat nieuwe stedelijke functies bij voorkeur binnen bestaand stedelijk gebied worden opgevangen — ook als dat complexer is of om maatwerk vraagt. Dat het buitengebied eenvoudig en ruim beschikbaar is, mag nooit de doorslag geven.

37. Indien het handelen van de gemeente Oss op deze wijze wordt toegestaan, zet dat de deur open voor andere gemeenten in Noord-Brabant en wellicht zelfs in heel Nederland om hun open buitengebied structureel vol te bouwen met stedelijke ontwikkelingen, in strijd met het fundament van zorgvuldig en geconcentreerd ruimtegebruik.

REDEN WAAROM:

- het hoger beroepschrift gegrond moet worden verklaard;
- de uitspraak van de rechtbank evenals het primaire besluit d.d. 26 januari 2024 moeten worden vernietigd;
- de proceskosten voor vergoeding in aanmerking komen evenals het reeds betaalde griffierecht.

Tot slot wordt, in verband met de onbetrouwbaarheid van de reguliere post, verzocht om alle van belang zijnde correspondentie aangetekend te verzenden.

Hoogachtend,

5.1.2e

Advocaat

**Interne memo**

GEMEENTE OSS

| | |
|---|---|
| Aan | Stuurgroep vluchtelingenopvang Oss |
| Betreft | Vaststellen locatiekeuze grootschalige opvanglocatie |
| Van | |
| Datum | 18 november 2022 |

**Aanleiding**

De huidige opvanglocatie in het voormalige belastingkantoor aan de 5.1.2e moet per 1 oktober 2023 leeg zijn in verband met de verkoop van de locatie aan een projectontwikkelaar. Er moet een locatie worden gevonden waar een alternatieve grootschalige opvanglocatie kan worden gerealiseerd zodat de huidige bewoners van het belastingskantoor tijdig kunnen verhuizen.

**Projectkaders**

De Stuurgroep heeft de projectkaders (memo Vastellen projectkaders grootschalige opvanglocatie d.d. 27-10-2022) vastgesteld. Bij het opstellen van de longlist en shortlist is gekeken of en hoe de locaties binnen de projectkaders passen. Kort samengevat zijn de onderstaande kaders vastgesteld.

*Basisuitgangspunten:*

- Eerste voorkeur: 1 locatie voor 500 plaatsen
- Tweede voorkeur: 2 locaties voor elk 300 plaatsen
- Locatie wordt ingezet voor periode van minimaal 10 en maximaal 15 jaar
- Ligging locatie: Oss/Berghem en/of Ravenstein
- De locatie kan worden gerealiseerd door de aanpassing van een bestaand gebouw of het realiseren van semi-permanente units op een stuk grond. Een combinatie van beide kan ook.
- Het is geen vereiste dat de locatie eigendom is van de gemeente.
- Doelgroep (gelijk aan de huidige opvang): gemengde opvang (Oekraïnse vluchtelingen en asielzoekers) van gezinnen

*Ruimtevraag: globaal ruimtelijk programma van eisen:*

- Locatie voor 500 plaatsen: ca. 5.855 m² (bvo) excl. buitenruimte
- Locatie voor 300 plaatsen: ca. 3.677 m² (bvo) excl. buitenruimte

*Wegingingsfactoren t.b.v. toetsing longlist:*

- Beschikbaarheid
- Ruimtelijke planologische mogelijkheden
- Omgevingskwaliteit
- Bereikbaarheid voorzieningen

- Relatie met omgeving

Gezien de beperkte tijd die er is om een alternatieve locatie te vinden en te realiseren wegen de factoren beschikbaarheid en ruimtelijk planologische mogelijkheden zwaarder dan de andere factoren.

**Proces**

Op basis van intern en extern onderzoek is een concept longlist opgesteld. Op basis van het ruimtelijk PvE is getoetst welke locaties qua omvang geschikt zijn, dit heeft geresulteerd in een definitieve longlist met 31 locaties[1]. Deze is getoetst aan de vooraf opgestelde wegingsfactoren, zie bijlagen "Longlist grootschalige opvanglocatie", "Ligging locaties longlist-shortlist" en "Matrix longlist grootschalige opvanglocatie". Dit heeft geresulteerd in een shortlist met 7 locaties, die in principe groot genoeg zijn voor een opvanglocatie voor 500 plaatsen (zie bijlage "Shortlist grootschalige opvanglocatie"). Van de shortlist wordt geadviseerd om een keuze te maken voor een locatie.

**Doel**

1. Shortlist locaties, zie ook bijlage "Shortlist grootschalig opvanglocatie"

5.1.2e (Oss)

- Grond is eigendom van gemeente. Er is een pachtovereenkomst t/m 2025, de verwachting is dat aanpassing bespreekbaar is voor de betrokken agrariër.
- De locatie ligt niet in stedelijk gebied. De Provincie moet daarom worden betrokken. Conform de omgevingsverordening ligt de locatie Cultuurhistorisch waardevol gebied dus niet in een gebied waar verstedelijking afweegbaar is.
- Er ligt een fietspad langs de locatie, maar oversteken van de 5.1.2e om het fietspad te bereiken is noodzakelijk.
- Mogelijke hinder van bedrijventerrein en stankcirkels agrarische bedrijven.
- Voorzieningen zijn goed bereikbaar.
- Ligging tegen een woonwijk zorgt mogelijk voor isolement van de bewoners (minder kans op intergratie). Dit kan wat betreft draagvlak juist postief uitpakken.

5.1.2e (Oss)

- Grond is eigendom van gemeente. Mogelijk moet er een alternatieve locatie worden gezocht voor outdoor fitness. Hierover zijn namelijk verkennende gesprekken geweest met een club.
- De locatie ligt in stedelijk gebied. De Provincie hoeft daarom niet te worden betrokken.

[1] De locaties voor flexwoningen, opgenomen in de RIB van 8-11-2022, zijn niet meegenomen: voormalig voetbalveld SV Ruwaard, agrarisch perceel 5.1.2e, 5.1.2e, 5.1.2e en perceel tussen Den Ong, Mu5.1.2e en Weemsehof (Ravenstein).

- Op termijn zou de locatie kunnen dienen als uitbreidingsmogelijkheid voor het terrein van RKSV Margriet als de wijk Amsteleind is gerealiseerd.
- Ligging in een woonwijk, maar wel aan de rand. Locatie wordt enigszins afgeschermd van de omgeving door een groenstrook.
- Voorzieningen zijn goed bereikbaar.
- Ligging in een woonwijk vergoot de kans op intergratie. Dit kan wat betreft draagvlak juist negatief uitpakken.

5.1.2e (Oss)

- Grond is eigendom van gemeente. Er is een gebruiksovereenkomst (jaar) waardoor grond op tijd beschikbaar is.
- Locatie is ook in beeld voor huisvesting van arbeidsmigranten.
- De locatie ligt in stedelijk gebied. De Provincie hoeft daarom niet te worden betrokken.
- Aandachtspunten tov omgeving: gebied/percelen met natuurbestemming in directe omgeving en de milieucategorie (3.2 en 4.1) van het naastgelegen bedrijventerrein.
- De Julianasingel (veel verkeer) moet altijd worden overgestoken om bij de voorzieningen te komen.
- Voorzieningen zijn goed bereikbaar.
- Ligging tussen natuur en bedrijventerrein en los van een woonwijk zorgt mogelijk voor isolement van de bewoners (minder kans op intergratie). Dit kan wat betreft draagvlak juist postief uitpakken.

Sibeliuspark (Oss)

- Grond is eigendom van gemeente en direct beschikbaar.
- De locatie ligt in stedelijk gebied. De Provincie hoeft daarom niet te worden betrokken.
- De locatie is conform bestemmingsplan te wijzigen van Groen naar Wonen.
- Centrale ligging in Oss.
- Voorzieningen zijn goed bereikbaar. Locatie ligt tegen de Ruwaard. Het is aannemelijk dat bewoners gebruik zullen maken van de voorzieningen in deze wijk.
- Ligging in bij een woonwijk zorgt vergoot de kans op intergratie. Dit kan wat betreft draagvlak juist negatief uitpakken. Groen in de wijk verdwijnt ten koste van opvanglocatie.

Diamantweg-Amsteleindstraat-Braakstraat (Oss)

- Grond is eigendom van gemeente en direct beschikbaar.
- De locatie ligt in stedelijk gebied. De Provincie hoeft daarom niet te worden betrokken.
- Verwachting is dat stedenbouwkundige inpassing lastig is.
- Centrale ligging in Oss.
- Voorzieningen zijn goed bereikbaar.

- Ligging in een woonwijk vergoot de kans op intergratie. Dit kan wat betreft draagvlak juist negatief uitpakken. Groen in de wijk verdwijnt ten koste van opvanglocatie.

Os [redacted]weg-langs sportvelden (Berghem)

- Grond is eigendom van gemeente. Er is een gebruiksovereenkomst (jaar) waardoor grond op tijd beschikbaar is.
- Op dezelfde locatie is het nieuwe golfbad gepland. Gezien de omvang van de locatie kunnen beiden worden gerealiseerd. Afstemming tussen beide projecten is noodzakelijk.
- De locatie ligt niet in stedelijk gebied. De Provincie moet daarom worden betrokken. Conform de omgevingsverordening ligt de locatie in een gebied waar verstedelijking afweegbaar is.
- Opvanglocatie zal in de buurt van het spoor worden gerealiseerd.
- Alleen fietspaden als verbinding met Oss en Berghem (geen voetpaden).
- Voorzieningen zijn goed bereikbaar.
- Ligging tussen Megensebaan en sportvelden en los van een woonwijk zorgt mogelijk voor isolement van de bewoners (minder kans op intergratie). Dit kan wat betreft draagvlak juist postief uitpakken.

5.1.2e (Ravenstein)

- Grond is eigendom van gemeente en direct beschikbaar.
- Grond maakt geen onderdeel uit van de plannen voor het Staionskwartier.
- De locatie ligt in de landelijke kern. De Provincie hoeft daarom niet te worden betrokken.
- Locatie ligt aan het spoor.
- Geen directe verbinding via fiets- of voetpaden met de naast gelegen woonwijk. Bewoners bereiken via een doodlopende weg de woonwijk.
- Voorzieningen zijn goed bereikbaar. Maar de hoeveelheid voorzieningen is beperkt.
- Ligging aan de rand van Ravenstein tegen een kleine woonwijk. Dit zorgt mogelijk voor isolement van de bewoners (minder kans op intergratie).
- De verhouding tussen een opvanglocatie voor 500 plaatsen en het aantal bewoners van Ravenstein lijkt fors. De verwachting is dat dit wat betreft draagvlak negatief uit zal pakken.

2. Locatiekeuze

De locatie 5.1.2e (Oss) scoort in totaliteit het beste ten opzichte van de andere 6 locaties. Belangrijkste risico is het draagvlak van de omwonenden voor de komst van een opvanglocatie. De locatie wordt enigszins afgeschermd van de omgeving door een groenstrook met bomen en hoge struiken. Dit kan in positieve zin bijdragen aan het draagvlak.

**Advies**

1. De Stuurgroep stemt in met de shortlist met 7 potentiële grootschalige opvanglocaties.
2. De Stuurgroep stemt in met de keuze voor locatie 5.1.2e (Oss) en hier een opvanglocatie te realiseren voor 500 plaatsen.

**Bijlagen**

Longlist grootschalige opvanglocatie
Ligging locaties longlist-shortlist
Matrix longlist grootschalige opvanglocatie
Shortlist grootschalige opvanglocatie

# proces-verbaal

**RECHTBANK OOST-BRABANT**

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummer: SHE 24/1623 PROCES-VERBAAL
SHE 24/2217
SHE 24/1680

**proces-verbaal van de zitting van de meervoudige kamer van 28 mei 2024 in de zaak tussen**

SHE 24/1623 en SHE 24/2217:
5.1.2e (5.1.2e), 5.1.2e 5.1.2e **en** 5.1.2e (Laan der IJzertijd 52), 5.1.2e **en** 5.1.2e (5.1.2e), 5.1.2e **en** 5.1.2e (Podium 26), 5.1.2e (Laan der Romeinse tijd 44), 5.1.2e **en** 5.1.2e (5.1.2e), 5.1.2e **en** 5.1.2e (5.1.2e), 5.1.2e **en** 5.1.2e (Wagenwielpad 5), 5.1.2e **en** 5.1.2e (5.1.2e), H 5.1.2e **en** 5.1.2e 5.1.2e (5.1.2e 1), 5.1.2e (5.1.2e), 5.1.2e (5.1.2e 5.1.2e) en 5.1.2e (5.1.2e)
allen uit Oss, eisers,
(gemachtigden: 5.1.2e en 5.1.2e 5.1.2e),

SHE 24/1680:
5.1.2e **en** 5.1.2e (5.1.2e), 5.1.2e 5.1.2e (5.1.2e Oss), 5.1.2e (5.1.2e Oss), 5.1.2e 5.1.2e (Laan 5.1.2e
eisers,
(gemachtigde: 5.1.2e)

en

**het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Oss**, het college,
(gemachtigden: 5.1.2e (juridisch adviseur), 5.1.2e (projectleider), 5.1.2e 5.1.2e).

Als derde-partij nemen aan de zaak deel:
-de **gemeente Oss**, vergunninghoudster;
-de **raad** van de gemeente Oss.

Eerst even een vraag over de feitelijke situatie op dit moment. Ik heb het verslag van de klankbordgroep gelezen met de planning:
• Mei/juni plaatsen gebouwen;
• Juni - september afbouwen gebouwen;
• Eind september 2024 opleveren gebouwen;
• Oktober 2024 verhuizen bewoners/ingebruikname locatie.
Het college ligt nog steeds op deze koers?

5.1.2e:
Klopt.

Voorzitter:
Dan kom ik toe aan de belanghebbendheid. Bijna alle eisers hebben zienswijzen ingediend en mogen alleen daarom al beroep instellen gezien het Varkens in Nood-arrest.
Het college stelt dat 5.1.2e en 5.1.2e geen zienswijzen hebben ingediend.
Met 5.1.2e is wat bijzonders aan de hand, want zijn naam staat niet in het beroepschrift, maar wel op het lijstje van handtekeningen die op 19 april 2024 nog aan de rechtbank is toegestuurd.
Kan 5.1.2e daar iets over zeggen? Op 14 maart 2024 was de beroepstermijn verstreken.

5.1.2e:
5.1.2e stond van begin af aan al bij de namen van eisers in het beroep van 5.1.2e.

Voorzitter:
Vindt het college 5.1.2e en 5.1.2e -die geen zienswijze hebben ingediend- belanghebbend bij het bestreden besluit?

5.1.2e:
Het college hecht er niet veel waarde aan, ze refereert zich hiervoor aan het oordeel van de rechtbank.

Voorzitter:
Nog een andere vraag hierover: ik zag een lijstje van het college met ingediende zienswijzen langskomen. Daarop staan 5.1.2e en 5.1.2e niet, terwijl zij wel in een later stadium (bij brief van 13 maart) door 5.1.2e zijn aangemeld als eisers. Heeft u die brief gehad?
In plaats van alle zienswijzen af te lopen bedacht ik mij dat u mij vast wel weet te vertellen of 5.1.2e (5.1.2e en 5.1.2e (5.1.2e) zienswijzen hebben ingediend?
Zo nee, zijn zij belanghebbenden?

5.1.2e:
Ik heb die namen niet in de stukken zien staan. Ik ga ervan uit dat de zienswijze compleet is.

5.1.2e :
Klopt. De tekst van de IOV op dit vlak is ruim geformuleerd. Alles wat de ontwikkeling in een gebied niet belemmert is mogelijk. Zo lang het niet een latere ontwikkeling in de weg staat, kan het. Het zijn instructieregels en geen planregels.

5.1.2e :
Het is helemaal niet passend daar. Dit soort ontwikkelingen voor 5 of 10 jaar is niet passend in een agrarisch gebied.

Voorzitter
Een andere voorwaarde in artikel 3.4 van de IOV is dat de juridische of feitelijke mogelijkheden voor vestiging op een bestaand bouwperceel in de gemeente en in de omliggende gemeenten ontbreken. U stelt dat er geen passende alternatieve locaties voorhanden zijn. Toch waren er, even alleen kijkend naar de 7 locaties waartussen uiteindelijk gekozen is, onder die 7 locaties ook locaties in stedelijk gebied. Weliswaar ook met voors en tegens, maar ik heb niet gelezen dat op die locaties in stedelijk gebied geen 500 opvangplekken hadden kunnen worden gerealiseerd of dat die juridisch of feitelijk anderszins niet mogelijk waren?

5.1.2e :
De afweging had te maken met de locatie sec. Welke is geschikt en beschikbaar.
Artikel 3.4 onder e. IOV: er moet eigendom zijn van de grond.

Voorzitter:
Van een aantal locaties had de gemeente ook eigendom.

5.1.2e :
Klopt. Het is juridisch met ontheffing van het bestemmingsplan mogelijk.
Op andere locaties is het de vraag of het juridisch haalbaar is. Realiseren op korte termijn is ook van belang. Dat kan op deze locatie op korte termijn.
In de overzichten is geen vergelijking opgenomen.

5.1.2e :
De pleitnota -pag. 2- vanaf het midden van de pagina is nu van toepassing.
Verder is de locatiekeuze gebrekkig. In het verweerschrift staat dat er geen passende alternatieve locaties voorhanden zijn. Het locatieonderzoek zelf spreekt dit ook tegen.
De totstandkoming van de shortlist is discutabel. Het is willekeurig en niet transparant.
Er zijn geen toetsingsvoorwaarden opgesteld. Dat geldt ook voor de juridische check.
Uiteindelijk is de keuze uiterst dubieus. De locatiekeuze is niet duidelijk.

Posset:
De eis van zorgvuldig ruimtegebruik. Je mag niet zomaar in landelijk gebied een woonbestemming toestaan. Het belastingkantoor is nu als opvanglocatie in gebruik.
De gemeente heeft er zelf voor gekozen om dit kantoor te verkopen. Er is dus nu al een passende locatie beschikbaar. De huidige locatie bevindt zich in bestaand stedelijk gebied.

5.1.2e :
Het was een noodlocatie en niet geschikt voor de nog langere termijn (belastingkantoor).

Posset:
Participatie gaat vooraf aan het besluit.
De klankbordgroep is ingesteld nadat de locatie bekend werd.
Als we kijken naar de wegingsfactoren op de longlist. Het is een van de 5 wegingsfactoren. De gemeente had de buurtbewoners erbij moeten betrekken voordat er werd besloten tot een locatie. Het was 1 van de vijf wegingsfactoren van het college. Dat dient ook te worden nageleefd.

Voorzitter:
Het college wijst in dit kader nog op de "klankbordgroep vluchtelingenopvang 5.1.2e . Alleen al kijkend naar de naam en de datum waarop het college heeft gekozen voor de locatie (6/12/22; klankbordgroep zou 14/12/22 in het leven zijn geroepen), dat voor de datum lag waarop die klankbordgroep in het leven is geroepen, dan kan het betrekken van omwonenden toch alleen maar betrekking hebben gehad op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan deze opvanglocatie en op het reilen en zeilen hiervan en toch niet op de locatiekeuze?

5.1.2e :
Dat klopt. De keuze is van eind 2022.
Alle locaties die er zijn worden niet met alle bewoners besproken. Eerst was sprake van 33 locaties en toen is dit aantal teruggebracht naar 7 locaties.
De relatie met de omgeving is breder dan alleen de omwonenden.

Voorzitter:
Dat niet aan de zienswijzen tegemoet is gekomen, wil niet zeggen dat niet met de belangen van omwonenden rekening is gehouden ?

Posset:
Als we kijken naar de vergunning dan is aan de belangen van de omwonenden geen enkele waarde toegekend. Er zijn geen voorschriften opgenomen. Er is wordt niets gezegd over een veiligheidsplan of een leefbaarheidsplan. Niets terug te vinden over de belangen van de 5.1.2e . De belangen van omwonenden zijn niet terug te vinden in het bestreden besluit.

5.1.2e :
Als er een keuze is gemaakt voor een locatie. Dan is participatie niet meer aan de orde.
Er zijn 5 elementen meegenomen. De relatie met de omgeving is meegenomen bij de keuze voor de locatie. Dan komt vervolgens een aanvraag met die locatie.

Po 5.1.2e :
Hoe heeft het college er een groene weging aan kunnen geven. Nergens blijkt uit dat de belangen van de omwonenden zijn gewogen.

5.1.2e :
De belangen moeten worden meegenomen.

Voorzitter:
In de ruimtelijke onderbouwing heb ik dit wel terug zien komen.

Voorzitter
Is er een beslissing van de Stuurgroep ?
Waarom deze locatie afgezet tegen de andere 6 locaties ?

5.1.2e :
Het is een advies dat naar het college gaat.
Het college heeft besloten. De omgeving daar is kwetsbaarder dan de omgeving waar nu voor is gekozen.

Voorzitter:
Het is een kwestie van waardering
Over de locaties op de shortlist wordt in de ambtelijke memo aan de Stuurgroep de verschillende voors en tegens opgesomd.
Waar je dan uiteindelijk voor kiest, zou je kunnen zeggen, is dan toch een kwestie van waardering? Zo heeft de locatie 5.1.2e 5.1.2e als nadeel dat deze locatie in een woonwijk ligt waar men het draagvlak erg laag inschat en die grond ook goed gebruikt kan worden voor een uitbreiding van RKSV Margriet (voetbalclub). Waarom zou deze locatie dan toch een gelijkwaardig alternatief met aanmerkelijk minder bezwaren zijn? Want u noemt een paar nadelen over de huidige locatie op (de aanwezigheid van kinderrijke woonwijken, het grenst aan een natuurgebied en ligt tegenover een perceel met vervuilde grond), maar het college stelt daar een aantal voordelen tegenover.
Het college heeft hierbij betrokken (a.) de gunstige ligging ten opzichte van de voorzieningen in Oss, (b.) het feit dat de gronden binnen het projectgebied in eigendom zijn van de gemeente, (c.) het gegeven dat de locatie vanwege de ruime omvang veel flexibiliteit biedt, (d.) het feit dat de locatie veel ruimte biedt voor een zinvolle daginvulling en activiteiten.

5.1.2e :
De ware reden is dat men zegt dat de omgeving daar kwetsbaarder is.
Dat bestrijd ik. Mijn cliënten wonen ook in een kwetsbare omgeving.
Op de andere locatie: de uitbreiding van de voetbalclub is niet zo urgent dat dat niet kan wachten.

Voorzitter:
Waarom is zo evident dat 5.1.2e 5.1.2e veel beter is ?

5.1.2e :
Het enige argument dat ik hoor is dat het een kwetsbare wijk is. Men verwacht echter meer weerstand uit die hoek.

5.1.2e :
De Stuurgroep heeft een analyse gemaakt. Het college heeft de afweging gemaakt.
Ik heb nog steeds niet gehoord dat de andere locatie minder bezwaren zou hebben.

5.1.2e :
Het gaat om een intern ambtelijk memo. De Stuurgroep is daarvan afgeweken en heeft geadviseerd te kiezen voor de 5.1.2e .
De Stuurgroep heeft niet geadviseerd om te kiezen voor de locatie het Bosschepad.

Dat is niet de afweging die staat in het Interne memo.
De Stuurgroep kent de wijk. Er zijn geen verslagen van het overleg.

Voorzitter:
De grief inzake de omvang van de opvanglocatie.
Eisers vinden de locatie veel te grootschalig (maximaal 500 vluchtelingen). Op z'n hoogst stelt een groep eisers, hadden dat 250 plaatsen kunnen zijn.
5.1.2e heeft het over een impactanalyse die gemaakt had moeten worden: wat bedoelt u hiermee precies, wat heeft het college bij dit besluit volgens u onvoldoende onderzocht qua impact?

Sni 5.1.2e:
Als men een besluit zorgvuldig neemt met deze zwaarte. Nu bij 2 kwetsbare wijken gepland.
Je mag verwachten dat men kijkt naar de impact op veiligheid en leefbaarheid.
Het besluit moet worden gedragen door de onderliggende stukken.

Voorzitter:
Er is volgens mij geen landelijk of provinciaal beleid over de omvang van opvanglocaties, klopt?

5.1.2e:
Klopt

Voorzitter:
Het college stelt dat -om te komen tot een verantwoorde organisatie voor de opvang van vluchtelingen- er een bepaalde omvang nodig is. Dat heeft te maken met de beveiliging, de huisartsenzorg en partijen die een spreekuur houden (GGD, COA). Kunt u dat eens uitleggen? Waarom leidt dat hier tot 500 vluchtelingen en zou 250 te weinig zijn? Is dit omdat de gemeente hier de opvang organiseert en niet het COA?

5.1.2e:
Het zou kleinschaliger moeten volgens eisers.
In de link van het COA staat alleen dat dit wordt onderzocht.
Het COA wil ook niet werken met kleinere opvang. De schaalvoordelen zijn bij een grote locatie veel groter. Er is geen landelijk beleid dat ziet op de omvang. Wat is inpasbaar in de omgeving en wat wenselijk is. Dat is bepalend

Voorzitter:
Het college stelt dat de omvang van de opvang is gerelateerd aan de omvang van de gemeente, de grootte van het beschikbare pand en de wijze waarop toezicht en woonbegeleiding is georganiseerd. Ook het feit dat het hier om een tijdelijke huisvesting gaat speelt een rol. Waarom zouden bij tijdelijke huisvesting grotere groepen eerder aanvaardbaar zijn dan bij definitieve huisvesting?

5.1.2e:
Bij definitieve opvang kijkt men wat verder vooruit. Dan zijn er andere afwegingen.
Nu tijdelijke opvang: dan kan men kiezen voor een grotere locatie.
De opvang in het belastingkantoor kent nu ook 500 plekken

5.1.2e 5.1.2e:
Er is bij het voetbalterrein drugs gedeald. Nu heeft men die voorzieningen om dat tegen te gaan weer weggehaald. Bij het belastingkantoor is het binnen prima. Dat heb ik gezien.

5.1.2e:
Er is gewoon beveiliging. Er kunnen geen voorschriften aan verbonden worden die te maken hebben met de openbare orde. Dat mag niet worden meegenomen bij een omgevingsvergunning. Als er dingen later nodig blijken te zijn, dan kan dat alsnog geregeld worden. Het stellen van voorschriften houdt inderdaad op bij de voordeur.
De locatie ligt in landelijk gebied. Er ligt een industrieterrein en een woonwijk. Niet afgelegen.

5.1.2e:
In de uitspraak van de voorzieningenrechter inzake AZC Uden is het duidelijk overwogen dat naleving van een veiligheidsplan als voorschrift moet worden opgenomen.

Voorzitter:
Heeft u problemen met het verbinden van nadere voorschriften aan de vergunning ?
Het college heeft dat gedaan in de Uden zaak.
Het gaat erom wat er buiten gebeurt.

5.1.2e:
Als er geen veiligheidsplan ligt.
In Uden had men een kwetsbaar fietstunneltje.

Posset:
Het is wel zo dat in het kader van een goede ruimtelijke ordening, de openbare orde en veiligheid in aanmerking dient te worden genomen. Ik verwijs naar een uitspraak van de Afdeling van 17 april 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1262. Dat wordt er door de Afdeling wel bij genomen. In het kader van een goede ruimtelijke ordening moet dat kunnen.
Het AZC Uden was een bestuursrechtelijke zaak. Daarin werd een veiligheidsplan als voorschrift verplicht.
Niet alleen intern huishoudelijk reglement. Een breed omvattend plan. Extra cameratoezicht.

5.1.2e:
De huidige locatie ligt bij het politiebureau. Daar is het heel anders. Verlichting en cameratoezicht.

5.1.2e:
Er is 24/7 bewaking. Er zijn camera's, verlichting en een meldpunt.
Wat kan er verbonden zijn aan een vergunning ?
Er wordt verwezen naar een uitspraak van de voorzieningenrechter in Uden. Dat is alleen een voorlopig oordeel.
Het feit dat er geen document ligt met de naam "Veiligheidsplan" erop wil niet zeggen dat deze aspecten niet geregeld zijn.

Voorzitter:
Hier zal niemand op tegen zijn. Betere verlichting etc.

Sliedrecht:
Tijdens de laatste bijeenkomst is door bewoners aangegeven dat ze contact met de gemeente willen houden als de locatie in gebruik is. De gemeente wil dat doen. Contact met de omwonenden.

5.1.2e :
Er is veel besproken in de klankbordgroep. Het kan beter.

5.1.2e :
Ik ben uit de klankbordgroep gestapt. Het college komt terug op beslissingen in de klankbordgroep.

5.1.2e :
De klankbordgroep is poppenkast voor de bühne.

Sliedrecht:
In de klankbordgroep hebben we het nieuwe besluit van het college toegelicht.
Degene die besluit is niet de klankbordgroep, dat is het college.
In de klankbordgroep bestond de indruk dat deze zou kunnen stemmen over de keuze. Dat is ongelukkig gelopen.

5.1.2e :
Ik vind het dan een schijnvertoning.

5.1.2e :
De regels waren van te voren uitgewerkt

Voorzitter:
Ladder voor duurzame verstedelijking (beschikbaarheid en geschiktheid van belang: 3.1.6, lid 2 Bro).
Tussen partijen is niet in geschil dat sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling, dat het projectgebied buiten het stedelijk gebied ligt, zij het volgens het college net, en dat er geen risico bestaat op onaanvaardbare leegstand (oude locatie wordt herbestemd), klopt? Dan blijft over of hier sprake is van zorgvuldig ruimtegebruik. Eisers stellen dat onvoldoende is gemotiveerd waarom niet in bestaand stedelijk gebied in de behoefte aan de ontwikkeling wordt voorzien en het college vindt dat dit wel degelijk goed is onderbouwd. In de ruimtelijke onderbouwing (pag. 13) staat dat locaties binnen stedelijk gebied niet genoeg voldoen aan de gestelde voorwaarden en kwaliteitseisen van de gemeente zoals gebleken is uit locatieonderzoek. Waar baseert het college dat nu op? U heeft dit niet uitgewerkt en uit de ambtelijke memo aan de Stuurgroep over de shortlist kan ik dat niet meteen opmaken. U beschrijft wel de voordelen van deze locatie maar die worden niet afgezet tegen de andere locaties, anders dan ik heb gezien in die ambtelijke memo.

5.1.2e :
Dat is de afweging van de locatiekeuze. Er is geen andere locatie binnenstedelijk beschikbaar.

Voorzitter:
Eisers stelt dat de quick scan flora en fauna die is uitgevoerd, tekort schiet. Daarin wordt onder andere niet gesproken over de aangetroffen bever bij de voetbalclub aan de overkant van de locatie en een steenuil in een schuur aan de 5.1.2e
Het college beroept zich in de eerste plaats op het relativiteitsvereiste: de belangen van de omwonenden bij het behoud van een goede kwaliteit van hun directe woon- en leefomgeving zijn niet zo verweven met het algemeen belang dat de Wet natuurbescherming beoogt te beschermen, dat kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Wet natuurbescherming kennelijk strekken tot bescherming van hun belangen.
Het college zegt dat alle eisers op een afstand van meer dan 350 meter wonen, met uitzondering van de familie 5.1.2e die aan de 5.1.2e woont. Zij wonen op een afstand van circa 150-250 meter van het projectgebied.
Vraag aan het college: is dat dan de afstand van de woning van eisers tot de gronden die behoren tot de projectlocatie of tot de gebouwen?

5.1.2e :
Het is de afstand tot de gebouwen.

Sliedrecht:
Dat zoek ik even op.

Voorzitter:
Eisers: klopt?

Posset:
5.1.2e zit er. Haar percelen grenzen er direct aan.

5.1.2e :
De afstand is 160 meter.

5.1.2e :
De afstand bij 5.1.2e is 150 meter

Voorzitter:
De Afdeling heeft in haar overzichtsuitspraak over het relativiteitsvereiste in 2020 geoordeeld dat bij een afstand van hemelsbreed meer dan 100 meter in zijn algemeenheid bij soortenbescherming geen verwevenheid met het woon- en leefklimaat bestaat. Waarom zou dat in dit geval anders zijn volgens u?

Posset:
Het agrarische bedrijfsperceel van de 5.1.2e grenst er direct aan.
De bewoners rekenen het wel degelijk tot hun belang. Bestemming is agrarisch met waarde voor landschap en natuur. Relatief beperkte woonafstand.
Een afstand van 150 tot 160 meter is zeer beperkt. Soortenbescherming is van toepassing in dit geval.

Voorzitter:
Het college zegt verder dat niet alleen de afstand van belang is in dit verband, maar ook het feit dat door aanplanting van groen de woonunits voor een groot deel aan het zicht van

5.1.2e:
De bever leeft bij het oude zwembad. Hij woont er.

5.1.2e:
De onderzoeken zijn zorgvuldig gedaan.

5.1.2e:
Geen tegenonderzoek overgelegd. Niet op de projectlocatie voorhanden. De bever.
Bijlage 10.

Sliedrecht:
De afstand is 115 meter bij benadering.

Voorzitter:
Eisers hebben ook nog het e.e.a. over stikstof naar voren gebracht. Ook daar stelt het college zich op het standpunt dat het relativiteitsvereiste aan u kan worden tegengeworpen, omdat de afstand tussen de woningen van eisers en het meest nabijgelegen Natura 2000-gebied ruim 10 km bedraagt. Klopt? (ook geen tegenrapport ingebracht)

Posset:
Dat klopt. Die grief trek ik in.

Voorzitter:
Belangen 5.1.2e
Eisers 5.1.2e / 5.1.2e hebben specifiek aandacht gevraagd voor de waterhuishouding op de percelen die u agrarisch gebruikt aan de 5.1.2e U was bang dat het water van de locatie naar uw percelen zou aflopen?

5.1.2e:
Aan de kant van de houtwal ligt het perceel nu wel degelijk hoger.
De greppel is dicht gegooid. Er zou een nieuwe greppel komen. Die is er nog niet.
Daar moet mais de grond in. Ons perceel is daarom nu extreem nat.
Via een greppel is het nog steeds niet helemaal opgelost. Er is grond aangevoerd.
Men gaat de grond bij ons deel van het perceel verhogen.

Sliedrecht:
Met de aanleg van de houtwal wordt een nieuwe greppel gegraven.
Het regenwater vangen we op in wadi's op het terrein. Die wadi's zijn er nu nog niet.
Die greppel komt er ook nog. Ik weet nog niet wanneer.
We kunnen dat wellicht naar voren halen.

5.1.2e:
Ze zijn de grond echt aan het ophogen bij ons deel.

5.1.2e:
De watertoets voldoet volledig. Door de wadi's wordt water op het terrein zelf opgevangen.

Posset:
Een agrariër ziet nu de hele maisoogst in water opgaan.

5.1.2e :
Waarom een houtwal met bomen ? Bovendien is de houtwal definitief. Dan zit ik opgesloten tussen 2 houtwallen ?

Voorzitter:
Het college zegt dat er een vrije ruimte wordt gehouden tussen de perceelsgrens en de houtwal van minimaal 2 meter en dat het de bedoeling is om de wal gesloten te maken en te houden. Bent u hiermee tevreden? Zo nee, waarom niet?

5.1.2e :
Dan heb ik een lang en smal perceel in de bossen. Over 20 jaar is de houtwal een stuk bos.

Posset:
In het beroepschrift is aangegeven dat de houtwal nadelige gevolgen zal hebben voor de percelen van 5.1.2e .
We vechten ook de aanlegvergunning aan.
De omgevingsvergunning is ook verleend voor de activiteit aanleggen.

5.1.2e :
Ik weet niet welke type bomen en plantensoorten er komen.

Voorzitter:
Financiën. Eisers stellen dat de investering in het project van zo'n 5.1.2f euro enorm is, zeker gezien de tijdelijkheid van het project, en dat er betere én goedkopere alternatieven zijn. Waarom zou het op andere locaties goedkoper zijn?
Het college zegt dat afgezien van het feit dat de begroting door de gemeenteraad is goedgekeurd, het COA en het Rijk de kosten betalen en de woonunits elders binnen de gemeente weer kunnen worden gebruikt of verbruikt. Reactie?
Stel dat inderdaad kan worden gezegd dat dit weggegooid geld is: met welk wetsartikel of wetsartikelen is het bestreden besluit dan in strijd?

5.1.2e :
Er staat al een belastingkantoor. Ik vind het bijdragen aan willekeur: Daar is het strijdig mee.

5.1.2e :
De financiën zijn gedekt. Het is dus geen grief die hout snijdt.

Voorzitter:
Alles is aan bod geweest.

5.1.2e :
De aantallen. Er komen 500 mensen in een woonwijk van 1300 mensen.
Hoe moeten we dat op gaan vangen ?

5.1.2e :
We hebben zelf een persoonlijk betoog geschreven.
Het is 1 A-viertje. Dat lees ik voor. Geen enkele omwonende is vooraf gehoord.

griffier voorzitter

Een afschrift van dit proces-verbaal is verzonden aan partijen op:

# Legenda toegepaste uitzonderingsgrondslagen

In dit document zijn gegevens geanonimiseerd op grond van:

| Wet | Artikel | Omschrijving | Pagina's |
|---|---|---|---|
| Wet open overheid | Art. 5.1 lid 2 sub e | De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer | 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 19, 20, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 |
| Wet open overheid | Art. 5.1 lid 2 sub f | De bescherming van andere dan in het eerste lid, onderdeel c, genoemde concurrentiegevoelige bedrijfs- en fabricagegegevens | 15, 16, 47 |